

ა ხ ა ლ ი ა მ ბ ა ვ ი.

ცელ მეფეების შეხედულება ბჲე იყრილ
აქართველოზე და ეს შეხედულება მოი-
სოვს ხორც შესხმას დღევანდელ ქარ
ცელებისაგან. მარტო მარტმაღიდებელი
აქართველო გეჩავია გარეშე სამაჭადიანო
აქართველოს! ლაზები თუ ჭანები გა-
უყოფელი ძმები არიან დანარჩენი ქარ
ცელებისა. მოელს ჩვენის ენერგიით უნ-
და ვცოლობდეთ, რომ ქართული პოლი
ტიკურ ლექსიკონიდან სამუდამოდ ამოი
ალოს ჩვენი გამყოფი რელიგიოზური
აერმინები. უნდა ვიწამოო, რომ არსე-
ობს მხოლოდ ერთი საქართველო და
რა სამაჭადიანო, ან კიდევ საქონისტიანო
აქართველო. მშრალი და უსიცოცხლო
აროვნებით არ უნდა შევხვდეთ იმ სა-
უამს, რომელიც დააბარეს ლაზებმა ბ-ნ
აიდარბეგ აბაშიძეს.

ჩვენ აქ უნდა მოვიკლოთ, ჩვენ აქ უნ-
და გავიჭიროთ და გულმხურვალედ უნ-
და გავუწიდოთ ხელი იმ ლაზებს, რომე-
ლნიც ქართულ სკოლის გახსნას ცდი-
ლობენ ერთ-ერთს სანჯანუში, და რო-
მელნიც ჩვენგან მხოლოდ მორალურ იდე
იურ დამარებას თხოულობენ.

ის საზოგადოებრივი დაწესებულებანი,
რომელნიც ემსახურებან ჩვენ ეროვნულ
იღორძინებას სულ უნდა დაინგრენ, თუ
ამ შემთხვევაში უმოქმედობას გამოიჩინენ
და მოელის თვისი ძალ-ღონით არ შეე-
ცდებიან აქარა-ლაზისტანის დამარებას,
განაიდგან ამაზე უფრო მორიგი და მეტი
კურიალ-საღები საკითხი ჩვენ არ გვეგუ-
ლება!

უნდა დაითრგუნოს აგრეთვე ჩვენი ინ
ტელიგენციის ერთ-ერთ ნაწილში ნი-
ლილისტური სულისკვეთება, რომ მან ამ
თავითვე არ ჩააშოს საქართველოს მერ-
ბისი.

ასპარეზი ფართეა და ექლიანი, მაგრამ
მიზანი წმიდა და სამარადისო.

მაშ, გავუფთხილდეთ ჩვენს მომავალს!
გენე.

შელად მოწინააღმდეგეს და ახალ ახალ
საშუალებას ხმაროაენ მის წინააღმდეგ:
დიპლომატების ამოქმედება, ფართო პრა-
პაგანდა ნეიტრალურ ქვეყნებში, საომარ
ტეხნიკის გაუმჯობესება, ახალი სამხედ-
რო ქარხნების დაარსება, შეკვიდრი შეკვა-
შირება ერთმანეთთან და ჯარის გამრავ-
ლება. აი რა საშუალებანი იხშარეს მო-
კავშირებმა მოწინააღმდეგის დასაძარც-
ხებლად.

ექვი არ არის რიცხვით მეტი ჯარის
მყოლე და მეტი მატერიალურ საშუალე-
ბათა მქონე მოკავშირენი ამნაირად და-
რაზმულნი ბოლოს მოუღებდნენ გერმა-
ნიას და მას ან სრულ დამორჩილე-
ბაზე აიძულებდნენ ანდა სრულიად გა-
სრეს.

მაგრამ ერთი გარემოება იყო მუდამ სა-
ყურვდლებო ამ მოის განმავლობაში და
ეს გარემოება შეიძლება შემდეგშიაც ამ
ნაირადვე დარჩეს.

ბევრჯერ ძალიან ბევრჯერ გადარჩე-
ნილი გერმანიის ჯარი ღიღ ხიფათს
მხოლოდ და მხოლოდ ამ გარემოების
წყალობით.

გერმანელები მეტად ფრთხილად აწარ-
მოვებენ სამხედრო მოქმედებას და იმ
აზრით ხელმძღვანელობენ, რომ სჯობს წინ-
დაწინვე მოხდეს დანაკლისი და ესდანაკლი-
სი გათვალისწინებული იყოს, ვიდრე გვიან
დაზარალდეს და ზარალი ესე მოულოდ-
ნელად მოგვივიდეს.

წლობით მომზადებულმა მოკავშირეებ
გვმა მედგრად შეუტიეს გერმანელებს არა
ფერი დაიშურეს ოღონდ კი დაემარცხე-
ბიათ მოწინააღმდეგე და „გერმანიის მი
წაწყალზე შეერთებულიყვნენ სხვა და სხვა
მხირიდან მტერზე მიწოლილი მათი ჯა-
რები.

მაგრამ ეს საფრთხე ყველაზე წინ გერ
მანელებმა გაითვალისწინეს და ეცადნენ
მის წინააღმდეგ შესაფერისს ზომების მიღე-
ბას.

შედარებით ჯარის სიმცირის გამო მათ
გადასწყვიტეს ბრძოლის ხაზის შემოკ

სამხედრო მიმოხილვა.
დღევანდელი მდგომარეობა სხვადასხვა
ასპარეზზე ხასიათდება მოკავშირეთა შე-
ტყვით თითქმის ყველა ასპარეზზე და ამ
შეტყვის მიერ გამოწვეულ გადაჯგუფებით.
მოკავშირეთა შეტყვა გაზაფხულზედე და-
იწყო და მას აქეთ გაუნალებელის ენერ-
გით ერთნაირის ძლიერებით სწარმოებს
მცირედის გამოკლებით.
ამისთანა დაუინებით შეტყვას რასა-
კვირველია აქვს არა დროებითი, შემ-
თხვევითი მიზანი, არამედ დიდი ხნობით
გამზადებული აზრი ცენტრალურ სახელ-
მწიფოთა კუალიციის სამხედრო ძლი
ერების შემუსტრა. მო კავშირეებს სწადიათ
რა ამ აზრის განხორციელება, სკოდიოთ

შენ მოსცენება არ მისცენ სულის მოსათ-
ში წავაყვანიე და, რაღგან მორჩენის იმე-
დი მომცეს, გახარებული ისევ ჩემს აზმ
თან გამოვბრუნდი...
იგრიალა არტილერიამ და ციხის პირ-
ველი კედელი შეანგრია გაისმა. წინ! და
ჩვენც წინ წავედით, მაგრამ მოვსტუმ-
დით. მტერს აქ ბევრი ჯარი ჰყოლოდა
ბანაკებული.
ისევ ხელჩართული ბრძოლა გიჩაღდა ..
ლომებივით იბრძოლეს ქართველებმა,
მათი ქართული მამაპაპური ყიუინი უცხო
მთა ბართ შორის პოულობდა გამოძახილს..
ყიუინი შესწყდა... ქართველები დაით-
ხულა გაემასპინძლებოდი, რომ დამტვრე
ული ქართულით დამიძახა.
— ვაი გულ ქვაო!
მერე ალარ მახსოვეს რა. უგრძნოობ-
ლად დავეცი ძირს და არც ის ვიცი, თუ
ვინ დამჭრა...
გონს საველე ლაზარეთში მოვედი...
აქ ქართულ ლაპარაკს მოვკარი ყური.
ორი დაჭრილი ქართველი დედისგან
მიღებულ წერილს კითხულობდა.
ამ წერილმა მეც გამახსენა ჩემი სოფე
ლი ჩემი დედა, ჩემი იდეალისტი ამხანა-
გები, ჩემი წარსული გატაცება, რომ სამ-

შობლის ბევრ აამდეს ვპირდებოდი... მო-
გენატრა სამშობლოს ამბების მომთხრობი
გაზეთი ..

ჭრილობებმა საშინაო შემაწუხა უც-
ბად შევტორტმანდი მომეჩვენა სახე იმ
ცხენოსან შავთვალწარბა მხედრისა, იქ
ბრძოლაში ჩემთან, ორმ მოქუსლა და
შემომძახა „აი შე გულწაოთ“ ნერა ვინ

კვლავ უკან ვიხევთ... ამდროს ჯარის
უფროსმა დაიძახა! — გამოიყვანეთ კაცება-
სიელებით! მართლაც რამდენიმე ხნის
შემდეგ კვლავ გაჩნდენ ქართველები და
იყო?

ქავკასიელებმა იმდენი მოახერხეს, რომ
იმ ღამეს მტერი წინ არ გამოუშვეს და
ერთ օდგილას შეაჩერეს... ვებიც აი .. იქ ია იმომლები ძალა-
ხმულენ.
მაგრამ რაღა ვთქვა?
უძლური ვარ!..

Օլոնենա, ჩվյան ածալու չարո մոցցովո-
քա ծինծողակ դասկուո...
թըշիմա սպան գանու և մու սոմացրց
դասկուրա:
Երանիառտուռար զօթրմատ.

უცბად მტრის ბანაკიდან ჩემთან მოიჭ-
რა, ერთი ლამაზი შაგვრემანი მხედარი,
ფალობი მომწერას ას კუთ ჩმოთ
დ. 3—ს საველე ლაზარეთი.

